

מה היכולת להטסת כוחות ארה"ב לאיזורים מרוחקים?

הדיביזיה המוטסת נועדה למבצעי הסתערות-מוטסת טקטית — אך היא גם העוצבה המותאמת-למופת לתנועות אסטרטגיות בצורת היטסים ארו-כי-טוח. מתקבל מאוד על הדעת כי דיביזיה-מוטסת תהיה העוצבה-הלוחמת הראשונה שתוטל לקרב במלחמה מוגבלת.

זמן-הטיסה הפיסי ממצודת-קמפבל שבמדי-נת-קנטאקי (משכנה של הדיביזיה-המוטסת ה-101) נע בין 13 שעות אל אלסקה — לבין 45 שעות אל הודו-סין. דיביזיה המוחזקת-בכוננות, צריך שיהיה-ביכולתה להביא חיילים נכונים-לקרב אל

שדה-היציאה תוך שעות מספר מרגע-האזעקה. לאחר שנביא בחשבון את התנועות הנחוצות על פני הקרקע ובאוויר, הרי מטרה מתקבלת-על-הדעת היא שהייליו הראשונים של צבא ארה"ב יופיעו באיזור-היעד תוך יומיים-שלושה — וכי היחידה הראשונה (לפחות, קבוצת-קרב אחת) תימצא באותו איזור ביום השלישי או הרביעי. הכוח שהוטס — צריך שיהיו אתו אספקה וסיוע-לוגיסטי; ואם הללו אינם מצויים באותו איזור — הרי שיהיה הכרח להטיס, עד שניתן יהיה לכונן, צנור-תחבורה על-פני ים-ויבשת. דיביזיות נוספות עלולות (וכרגיל — עתידות) להידרש במלוא-ההקדם האפשרי. אף יחידות-המשנה ההתחליות של דיביזיות אלו תיוקנה למטוסי-הובלה...

...את צרכי-ההיטס של הצבא למצבי, מלחמה מוגבלת, ניתן בעצם לסכם כך: — זהו כושר-ההיטס הנחוץ בכדי שהגייסות-הלוחמים ההתח-ליים יימצאו באותו איזור תוך שעות או ימים, ובכדי שניתן יהיה להוביל כוח חזק (אשר יתכן וגודלו יהיה כמחציתו של הקורפוס-האסטרטגי — דיביזיה-וחצי או שתיים) אל איזור-היעד תוך שבועות מעטים-אוד — ולקיים כוח זה עד אשר אניות-הים תוכלנה לקבל משימה זו על עצמן.

הערת המערכת: הקורא ודאי ישים אל-לבו את ההפרש הממשי מאוד, שבקטעים רבי-ענין אלה, בין המשאלה הסופית, הכלולה ב„סיכום-הצרכים“ — לבין אותם נתוני מציאות אשר פורטו באופן כה ברור בחישובי אפש-רויות-ההיטס.

מה יכול להיות שימוש-של-ממש, להר-פעה מהירה בחבלי-עולם מרוחקים, בכור-חותיו של „קורפוס-הצבא האיטטרטגי“ האמריקני? המדובר הוא בקורפוס שנועד להיות „חיל-משלוח מתמיד“, המוחזק בכור-ננות-מתמדת, לצורך הפעלה כמעט-מידית (לפחות — להלכה). תשובה מציאותית על כך ניתן למצוא בסקירת „קורפוס-הצבא האיטטרטגי“, מאת קול. ורנון ר. ראוי, אשר זכתה להיכנס ל„רשומות הקונגרס“ של סנט ארה"ב.

„אם נעמוד בפני תוקפנות באיזורים מרוחקים, על-אף כל אשר ניתן יהא לעשותו (פרט לפיוס!) שבביל למנוע בעד כך — הרי עלינו להגיב, באמצעות כוחות-קרב-קרקע מתאימים; ועלינו להגיב תוך שעות וימים; ולא חדשים...“

...צבא-ארה"ב צועד עתה צעדים גדולים קדימה בשאיפתו להקציע את כוחות-הקרב שלו ולעשותם קלים, על-מנת שיהיו יבילי-אוויר יותר; משקלן של היחידות הופחת — בעוד שכוון-להלום הוגדל. למשל, הדיביזיה הפנטומית שוקלת פחות ממוחצית משקלה של הדיביזיה במלחה"ע השניה. היסודות-הלוחמים שבדיביזיה, עם ההספקה והציוד שלהן, שוקלים עתה בערך 7,000 טון — מבלי שנגרע מעצמת-אשן.

במבצעי-קרב פעילים צורכות דיביזיות כמו-יות-אספקה עצומות: — במשך חודש-לחימה על-לה יחידה להוציא, בצרכי אספקתה, יותר מאשר את משקלה היא-עצמה. במקרה, למשל, שכוחות צבא-ארה"ב היו נשלחים להילחם בקוריאה — לא היתה נדרשת אספקה מאמריקה במשך השבוע-עות הראשונים של המבצע. אך אילו נקרא הצבא להילחם ברוב האיזורים האחרים של העולם — כי אז היה על האספקה והיסודות-הלוגיסטיים להילוות אל היחידות הלוחמות. לפיכך, נקל לר-אות שצרכי-ההיטס של כוח הנשלח אל מעבר-לימים, עשויים, במקרים השונים, להשתנות במי-דה רחבה מאוד.